

INTERVJU S REDATELJEM ILKEROM ÇATAKOM

Zašto ste se odlučili za žanr ljubavnog filma?

Nisam se svjesno odlučio za ljubavni film, nego me ponajprije zanimala dinamika takvog odnosa među likovima.

Kako ste došli do ovog neobičnog odnosa njih dvoje? Što vam je bilo posebno važno kada ste razrađivali likove?

Odnosi likova nastali su na temelju zapažanja koja sam prikupio u Marmarisu. Često su to bile tužne veze u kojima je žena naivno vjerovala u bezuvjetnu ljubav mladog ljubavnika, dok su muškarcu bili važniji drugi interesi, primjerice da poboljša svoju ekonomsku situaciju. Bilo mi je važno izokrenuti ovaj kliše – pogotovo da ženu ne prikazem toliko lakovjerno.

Es gilt das gesprochene Wort © ERIK MOSONI PHOTOGRAPHY

Marion je neovisna, samopouzdana žena koja se uspjela profesionalno ostvariti, a čini se da joj je i privatni život ispunjen. Što ju je potaknulo na taj veliki pothvat? Zašto pomaže Baranu i pritom okreće vlastiti život naglavce?

Mnogo je čimbenika bilo u igri. U prvih nekoliko verzija scenarija nastojalo se njezinoj odluci dati više vanjske

motivacije. Postojala je, primjerice, verzija u kojoj je Baran za dlaku izbjegao bombaški napad i Marion se udaje za njega jer joj ga je žao. U nekom smo trenutku, međutim, shvatili da ova odluka ne smije biti donesena na temelju vanjskih utjecaja. I da može biti snažno ako Marionin lik ima tajnu koju dugo skriva pred Baranom.

Baran kao zavodnik dospijeva na tursku plažu u Marmarisu. Nema što izgubiti. U potrazi za boljim životom iskorištava svaku priliku da ostvari svoj san. Pritom na početku neizbježno zapada u ovisnost. Što mu to čini? To ga čini osobom koja traži izlaz.

Vaši se protagonisti ponašaju posve suprotno općim stereotipnim očekivanjima. U kojoj ste se mjeri svojim filmom željeli riješiti klišeja?

U procesu pisanja klišeja je na početku vaš prijatelj. Pomaže u stvaranju okvira za priču. Ali opasnost je u tome da nešto postane očekivano. U našem slučaju klišeja je bio ljubavnik koji glumi zaljubljenost i starija žena koja je ludo zaljubljena u njega. Željeli smo razbiti ovaj klišeja: on je stvarno voli, a ona je ta koja ima tajnu.

Je li ljubavna priča, koja otkriva mnoge kritične aspekte naše trenutne slike društva i suprotstavlja se klišejima, za vas bila poduhvat?

Poduhvat je velika riječ, a vjerojatno je i pitanje definicije. Ali svakako je bio pokušaj ispričati iskrenu ljubavnu priču bez ironije. Jednostavno zato što neprestano razmišljate: Možete li se to učiniti? Nije li to previše otrcano? Postajemo li sad sentimentalni? itd.

Na scenariju ste ponovno surađivali sa scenaristom Nilsom Mohlom, koji je također napisao scenarij i predložak za roman vašeg posljednjeg filma „Bilo jednom u zemlji Indijanaca“ (ES WAR EINMAL INDIANERLAND). Ispričajte nam ukratko o razvoju scenarija „Izgovorena riječ vrijedi“ (ES GILT DAS GESPROCHENE WORT)!

Nils i ja pisali smo likove Marion i Barana dok „Zemlja Indijanaca“ još nije bila snimljena, znači od 2016. S Nilsom mi je uvijek jako zabavno jer je on pod a) nevjerojatno dobar pripovjedač i pod b) piše sjajne dijaloge. Ipak, prilično se dugo razvijao scenarij jer smo neprestano upadali u klišeje i morali smo raditi izmjene. Mnogo smo razmišljali, mnogo šetali, pili mnogo vina. U potonjem također vrlo dobro surađujem s Nilsom.

Koliko je vremena trebalo da film „Izgovorena riječ vrijedi“ zaživi?

Desetak godina od prvotne ideje do gotovog filma.

S kojim ste se izazovima morali suočiti pri snimanju filma? Je li bilo zapreka koje je trebalo savladati?

Kao i u filmu, jezik je bio glavna prepreka. OĞULCAN ARMAN USLU, naš Baran, kada smo ga angažirali nije znao ni njemački niti engleski, tako da sam morao mnogo prevoditi kako bih stvorio radnu osnovu između njega i ANNE RATTE-POLLE, naše Marion.

Vaš film obuhvaća tri vremenske podjele: „Bio sam“, „Jesam“ i „Bit ću“. Zašto ste odabrali ovaj narativni oblik?

Film obuhvaća razdoblje od oko tri godine. Željeli smo izbjeći prijelaze poput „dvije godine ranije“ ili „šest mjeseci kasnije“. Naš montažer Sascha Gerlach imao je ideju da se film podijeli na poglavlja, baš kao što biste to napravili i na tečajevima jezika: perfekt, prezent, futur 1.

Intervju je vodila Meike Günther iz tvrtke X Verleih AG, koja ustupa prava na njegovo objavljivanje.